

Obsessió en Tres De

Un relat de: [rautortor](#)

Sens dubte, vaig néixer en clau tridimensional. Des que recordo sempre havia preferit palpar les coses a contemplar-ne la silueta. En qualsevol situació m'havia estimat més una navalla i una escorça de pi que no pas un llapis i un paper. Així i tot, d'ençà que vaig aprendre a ombrejar els cossos, se m'alleujaren una mica les preferències en Tres De. Però, evidentment, no era el mateix, un succedani i prou.

La meva dèria anà augmentant any rere any. Quan no cercava figures entre els aliments del plat a l'hora dels àpats o entre les pedres i els núvols, les esculpia en patates i fruits diversos. Després van ser les pastilles de sabó de ma mare que es deixaven tallar fàcilment i que oferien matisos semblants al jaspi. I també m'entretenia modelant cossos amb molla de pa tendre o amb fang -el pare, paleta de professió, em facilitava el pols d'argila. Així mateix, trobava un gran delit en la construcció d'andròmines multiformes combinant canyes, agulles d'estendre roba, cartrons o deixalles. Aviat, però, vaig descobrir amb gran plaer la meva capacitat de tallar la fusta. Primer la més tova, la de pi blanc. Així, de les meves mans sorgiren amb més o menys encert animalons, rostres, barques i fins i tot casetes. Ara bé, l'escultura en pedra sempre havia estat el meu somni daurat. Per tant, no vaig parar fins que em van permetre de cisellar figures al terra sorrenc del corral amb la maceta, les escarpres i els punters del pare.

Però no és de les meves dèries que us vull parlar. Com ja us vaig explicar en una altra crònica, al nostre antic casalot i a frec de les escales hi havia un gran pilar, al cim del qual hi destacava un preciós carreu de pedra picada. Un magnífic suport, pensava jo, ideal per executar-hi probablement la meva primera gran obra. Però, ja sabeu com va acabar tot plegat.

Cada vegada que durant la lluna plena de setembre torno a casa, retrobo el carreu, transformat ara en una mena d'altar votiu de trista recordança. Tacat encara de sang, amb un exuberant test de geranis vermells a sobre i un nom gravat. El meu.